

[Thorkil Kristensen.]

„urimeligt“ i denne forbindelse. Jeg sagde, at man skal være varsom, man skal være forsigtig, når man beskatter noget, som er forventet på den måde, som der her er tale om. Jeg tog ikke afstand fra, at man kan lægge en grundstigningsskyld også på jord, som vurderes højt på grund af forventningen om, hvad der fremtidig kan komme ud af den; jeg sagde blot, at man skulle være forsigtig. Når den højtærede minister hævder, at alle formuer i og for sig er kapitaliserede forventede indtægter, er det selvfølgelig rigtigt — det taler i øvrigt for, at man også skal være forsigtig med hensyn til formuebeskatning — men der er, om jeg så må sige, forskellige grader af forventning. Hvis jeg har nogle obligationer, så er de renteindtægter, jeg kan få af dem, for så vidt teoretisk set forventede, men de er dog temmelig sikre. Hvis jeg derimod har en grund i Københavns nærhed, som i dag er landbrugsjord, men som måske om så og så mange år kan blive byggegrund til et eller andet formål, tør jeg dog sige, at den grundværdistigning, som ligger deri, i høj grad er forventet, ja, i væsentlig højere grad er forventet end renterne af de obligationer, f. eks. statsobligationer, som jeg måtte have købt i tillid til, at den danske stat er en god betaler.

Må jeg så endelig sige til den højtærede minister, at jeg har ikke bebrejdet retsforbundet, at det har medvirket til dette lovforslag og dermed givet afkald på nogle ønsker, som det måtte have haft. Det finder jeg i sin orden; noget tilsvarende har jeg også tit været med til, når vi har sluttet kompromiser — og kompromiset er jo demokratiets arbejdsform. Det kunne ikke falde mig ind at bebrejde retsforbundet, at det har gjort indrømmelser. Jeg kan blot med tilfredshed konstatere, at det var retsforbundet, som var nødt til at gøre indrømmelser, for at man kunne nå frem til et forlig. Hvis vi sammenligner det nuværende forslag med det socialdemokratiske for to år siden, er der altså sket en lempelse. Jeg må gå ud fra, at dette går i modsat retning af, hvad retsforbundet har ønsket. Jeg antager derfor, at det særlig er det radikale venstres indflydelse, der har gjort sig gældende, og da det radikale venstres synspunkter i denne sag er nærmere ved mine,

end retsforbundets synspunkter er, synes jeg, det er en rimelig ting, at jeg har udtalt min glæde over, at tingene har bevæget sig i retning af det, jeg finder rigtigt, og deri skal ikke ligge nogen bebrejdelse imod nogen.

Jeg er så meget som nogen indstillet på, at vi skal samarbejde, men når den højtærede finansminister nu taler om et bredere samarbejde i denne sal, ved jeg jo ikke, hvad han har at tilbyde os. Jeg kan måske minde om, at den nuværende grundstigningsskyldlov blev til ved et samarbejde, hvor man fik venstre til at gå med. Om jeg husker ret, gik venstre med i forventning om, at den ordning, man gik med til, var den, man skulle beholde. Men der gik jo ikke ret mange år, før socialdemokratiet alligevel foreslog en mere vidtgående ordning. Man må ikke glemme, når man ønsker samarbejde på et bredt grundlag, at så må de folk, der går ind i dette samarbejde, have en vis forventning om, at det, de her går med til, også bliver bestående en betragtelig tid. Hvis der kort tid efter, når der kommer andre politiske magtforhold, sker det, at en eller nogle af forligets parter benytter det nye magtforhold til at ændre det forlig, der for nylig er indgået, styrker det jo ikke tilliden til et bredt samarbejde.

Thestrup: Den højtærede minister gav udtryk for den opfattelse, at det parti, jeg tilhører, ligesom havde ændret standpunkt, idet vi nu var gået med til at inddrage de samfundsskabte værdier, hvad vi ikke tidligere ville. Jeg havde også indtrykket af, at ministeren mente, at mit parti var gået med til principielt at finde, at grundstigningsskylden var velegnet dertil. I den anledning beder jeg om tilladelse til at gentage, hvad jeg sagde i mit første indlæg. Da sagde jeg, at det efter vor opfattelse ikke er muligt med det vurderingssystem, vi har, at nå til et rigtigt resultat med hensyn til, hvor meget ejendommene i virkeligheden er steget, eller hvor stor en del af stigningen der er samfundsskabt. Hertil kommer, at i selve definitionen af, hvad der er samfundsskabt, er mit parti ikke enig med de partier, der har gennemført disse love, idet det er vor opfattelse, at under begrebet samfundsskabt værdi kan ikke regnes den stigning i ejendommens pris, der er en følge af faldet